

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 187: Forslag til lov om ændring af lov om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud (EF-voldgiftskonventionen). (Udvidelse med Finland, Sverige og Østrig).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 24/1 96. Første behandling 31/1 96. Betænkning 21/2 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Som nævnt er vi ikke betækningsberettigede i Skatteudvalget, men jeg skal kort og præcist meddele, at vi indstiller lovforslaget til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 84: Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri, lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber og realkreditloven.

(Ændring af vilkårene for private andelsboliger m.v.).

Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).

(Fremsat 29/11 95. Første behandling 5/12 95. Betænkning 22/2 96).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 5, § 2, således ændret, § 3, ændringsforslag nr. 6 og § 4, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Forespørgsel nr. F 22:

Forespørgsel til finansministeren og indenrigsministeren:

»Hvad agter regeringen at foretage sig i anledning af, at udliciteringsarbejdet er gået i stå i den offentlige sektor?«

Af Kim Behnke (FP), Lars Løkke Rasmussen (V) og Pernille Sams (KF).

(Forespørgslen anmeldt 21/11 95. Fremme af forespørgslen vedtaget 28/11 95).

Begrundelse

Kim Behnke (FP):

I august 1995 fik Folketinget en rapport udarbejdet af Finansministeriet og Indenrigsministeriet. Rapporten hed i al sin enkelhed »Erfaringer med udbud og udliciteringer«. I den rapport var der mangt og meget godt at læse om de erfaringer, der var, men der var også to kedelige kendsgerninger. Den første kendsgerning er, at i kommunerne er det kun 9 pct. af de mulige opgaver, der er blevet udliciteret; i staten er det kun 17 pct. Kunne det nu være rigtigt? Stod det virkelig så sløjt til, særlig rundt omkring i kommunerne?

Til belysning af det spørgsmål kan man i Danmarks Amtsråd, nr. 13 fra den 24. august 1995 læse, at når det drejer sig om simple opgaver som f.eks. kantinedrift, er det kun 5 pct., der er udliciteret, rengøring kun 15 pct. og f.eks. vaskeriopgaver kun 19 pct. På helt ukontroversielle områder er der altså i amtskommunerne kun en meget lav grad af udlicitering. Dagbladet Politiken kunne den 26. september 1995 oplyse sine læsere om, at i 1996 vil kun 59 af landets kommuner sende opgaver i udbud, mens 208 af landets kommuner på spørgsmål fra Politiken svarede direkte nej, de vil ikke sende opgaver i udbud i 1996.

Det kan altså konstateres, at i en lang række af landets kommuner og amtskommuner og i en vis udstrækning også i staten er graden af udlicitering særdeles lav. Og Politiken fortæller os den 22. juni 1995, at det offentlige i dag ikke har udliciteret mere rengøring end for 20 år siden. I midten af 1970'erne var andelen af statslig og kommunal rengøring, som blev udført af private, 20 pct. Nøjagtig det samme er tilfældet i dag.

Men er der overhovedet mulighed for at udlicitere flere opgaver? Dér har vi fra en, vil jeg tillade mig at sige, aldeles upolitisk kilde, nem-

lig Dansk Teknologisk Institut, fået en opgørelse, der daterer sig tilbage til efteråret 1993, hvor Teknologisk Institut godtgør, at der i den offentlige sektor er et potentiale på 80 mia. kr. at udlicitere.

Det, som Teknologisk Institut gør opmærksom på, er, at den manglende udlicitering betyder, at vi taber omkring 50.000 eksportarbejdspladser. Og hvordan hænger det sammen? Jo, det hænger selvfølgelig sådan sammen, at når de har et stort og godt hjemmemarked, så har de danske små og store virksomheder nemmere ved at tilkæmpe sig eksportmarkeder. Derfor er der god grund til at få sat gang i udliciteringsarbejdet, særlig når man ser på nogle af de erfaringer, der allerede er indhentet.

Amtsrådsforeningen har opgjort, at hvis man udliciterer samtlige amtslige rutebil- og buslinjer, kan man spare omkring 600 mio. kr. HT høster i øjeblikket 350 mio. kr. årligt, og senest har Vejle Amts Trafikselskab opnået en årlig besparelse på omkring 40 mio. kr. ved at udlicitere busdriften.

Derfor er det spørgsmål, vi stiller i dag: Hvorfor sker der ikke udliciteringer i større grad, end tilfældet er? For med finansministerens ganske fornuftige ord, som han gav udtryk for i bladet Statsindkøb nr. 3 1994:

»Udbud og udlicitering behøver ikke at være kontroversielle spørgsmål. I virkeligheden handler det blot om fornuftige, ubureaukratiske, omkostningsbevidste løsninger af institutionernes arbejdsopgaver.«

Vi glæder os til i dag at få regeringens besvarelse af forespørgslen og høre svaret på det store, men væsentlige spørgsmål: Hvorfor udliciteres der ikke mere, end tilfældet er?

Besvarelse

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Man kunne måske starte med at påpege, at forespørgslen er formuleret forkert i forhold til virkeligheden. Udliciteringsarbejdet er ikke gået i stå i den offentlige sektor.

Ministeriernes samlede anlægsudgifter udgjorde i 1994 5 mia. kr., og den andel heraf, der udføres af private, har for længst fundet et naturligt leje på omkring 75 pct.

Driftsområdet i ministeriernes samlede udgifter udgjorde samme år 80 mia. kr., hvoraf 17 pct. blev udført af eksterne leverandører.